

ZVON

LISTOPAD - NOVEMBER 2020

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Biskup Petr Esterka se dožívá významného jubilea 85 let . Otče, děkujeme Vám za všechno co jste vykonal, zvláště pro krajany v Americe. Přejeme Vám hodně zdraví a Boží požehnání...

M

ilí přátelé, zdravím vás z Forest Hills, NY. Sami dobře víte, jak se situace kolem Covidu 19 stále mění. My jsme zde ve Forest Hills zažili přísnější restrikce posledních 14 dní. Jenom 25 lidí v kostele. Přes cestu „Queens Blvd.“ byla dokonce červená zóna – jenom deset lidí v kostele... Na druhou stranu, přes všechna omezení a důmyslné restrikce, děti z červené zóny chodily přes oranžovou zónu (dvě ulice) do žluté zóny do školy, kde nebylo téměř žádné omezení... Prostě život jde dál a nedá se to vše nějak podchytit. Snažíme se alespoň s rozumem dodržovat všechna nařízení a doufáme, že bude líp. A to určitě bude – jenom zatím nevíme kdy.

Další velmi nejasnou situací je budoucnost naší země – volby 2020. Tisíce zpráv stále utočí na náš rozum. Někdy se mně zdá, že to nejsou zprávy, ale útoky, manipulace, záměrná dezinformace atd. Skoro žádná rozumná diskuse...

Měsíc listopad začínáme vzpomínkou na naše vítězné přátele, naše svaté a hned den poté vzpomínáme na naše drahé zesnulé. Ke konci měsíce začneme zase od zнова. Jak to všechno vlastně začalo – příslibem mesiáše – dobou adventní. Tedy konec měsíce nám vlastně dá smysl oslavovat Vše svaté a Vzpomínku na všechny věrné zemřelé – Dušičky. Začátek měsíce – kdy vzpomínáme na konec života našich drahých a jejich odkaz, poukazuje na konec měsíce, kdy si připomínáme ten nejúžasnější začátek lidských dějin. Vykupitel přichází na tento svět. Abych se do toho ještě víc nezamotal – chci říci jenom toto: náš konec, který se blíží, ať už chceme nebo nechceme, má úžasný začátek života s Ježíšem...

A tento začátek,
tento příběh, nebude už nikdy mít konec...

*Přeji příjemnou a ničím
nerušenou četbu*

*ve Forest Hills
23. října 2020
Váš Fr. Antonín*

Modlitby za zemřelé

Zvláště 1. až 8. listopadu a potom po celý měsíc budu při mších svatých vzpomínat a modlit se za naše zemřelé. Pokud máte zájem můžete napsat seznam zemřelých, které chcete při mších svatých vzpomenout.

Už požádali: Marcela Škrkon, Jana Brotánková, manželé Tomečkovi, rodina Krupkova,

Cirkevní otcovia

Sv. Bazil Veľký

MV

Svätý Bazil sa narodil v Cézarei v Kapadócií (dnes Kayseri v Turecku) okolo roku 329. Pochádzal z významnej a zbožnej rodiny, bol jedným z desiatich detí. Ako svätých si v Cirkvi uctieваме dokopy až šesť členov tejto rodiny – okrem samotného Bazila Veľkého aj jeho rodičov Bazila staršieho a Emíliu, ako aj jeho troch súrodencov: sestru Makrínu a dvoch bratov, biskupov Gregor Nysského (takisto sa radí medzi cirkevných otcov) a Petra Sebastského.

Už jeho otec bol významný právnik a vzdelanec v rodnej Cézarei a Bazil bol veľmi nadaný, múdry a zbožný študent. Chodil do školy najprv vo svojom rodnom meste, neskôr pokračoval v Konštantínopole a nakoniec svoje štúdium ukončil v Aténach, ktoré vtedy boli volané „matkou celej gréckej múdrosti“. V Aténach bol spolužiakom sv. Gregora Naziánskeho, ďalšieho cirkevného otca, s ktorým tam nadviazal celoživotné hlboké priateľstvo. Sv. Bazil prežil v školách 15 rokov a prešiel celú helénsku (grécku) múdrosť. V roku 356, na naliehanie svojich priateľov, si otvoril rečnícku školu v Cézarei, kde učil právo a staral sa o výchovu mládeže. Zároveň pôsobil aj ako právnik. Zanedlho sa stal známym, jeho sláva síce rástla, ale v srdci prežíval nepokoj.

Na popud svojej sestry Makríny opustil svoje zamestnanie aj školu a dal sa na štúdium teológie. Potom sa odobral na cesty. V Egypte, Sýrii a Palestíne navštevoval pustovníkov a osvojil si od nich základy skromného a dokonalého života. Pokora, apoštolská chudoba, bratská láska otcov púšte pôsobili na Bazila mocným dojmom. Po dvoch rokoch na cestách sa vrátil do vlasti a utiahol sa do samoty. Písal svojmu priateľovi Gregorovi: „Ostávam tu na púšti Matarii, na brehu rieky Iris. To rozkošné údolie! To spevavé vtáctvo! Malý raj!“ Gregor prišiel za ním a obaja priatelia žili spoločne prísny život, jedli len chlieb a byliny. Uspokojili sa s tvrdou posteľou. Obaja skladali nábožné piesne a písali spisy. K ním sa pripojili aj iní pustovníci a všetci slúžili Bohu modlitbami a čítaním Svätého písma.

Keďže sa okolo nich začalo zhromažďovať čoraz viac nasledovníkov, ktorí tiež túžili po dokonalejšom živote, v roku 360 napísal pre nich pravidlá. Bazil je „otcom východného mníšstva“, jeho regulu prijali všetci východní mnísi. Pravidlá vybudoval na základe troch

sľubov, ktoré členovia skladali: čistota, chudoba a poslušnosť. Takto položil základy organizovanému životu rehoľníkov ako ho poznáme fakticky dodnes, a to na Východe ako aj na Západe, kde sa zakladateľ sv. Benedikt inšpiroval práve mníchmi z Východu. Púštni otcovia pokladali tieto tri čnosti - čistotu, chudobu a poslušnosť za akési protilátky proti trom veľkým ľudským nerestiam a diablovým pokušeniam. Každý z nás má sklon aspoň k jednej z nich – telesnosť/žiadostivosť, lakomstvo/otroctvo veciam a pýcha/rebélia voči autoritám. Jeho sestra Makrína zase podobne zorganizovala ženské kláštory, aj pre nich napísal Bazil pravidlá.

Nakoniec obaja, Bazil aj Gregor, opustili púšť, lebo ich k tomu donútila potreba Cirkvi, ktorú vo veľkom ohrozoval blud arianizmu, ktorý

popieral božstvo Ježiša Krista. Gregora k sebe pozval na pomoc jeho otec Gregor, biskup Nazianu, ktorý už bol starý a nemohol silno bojovať s ariánmi. Bazila Eusébius, Cézarejský arcibiskup, svojím listom prehovoril, aby sa k nemu vrátil a pomohol mu pokoriť ariánov. V roku 362 si ľudia v Cézarei zvolili za biskupa senátora a katechumena Euzébia, ktorého po krste vysvätili. No on len nerád preberal tento úrad, keďže nemal teologické vzdelanie. Preto si za svojho pomocníka vybral Bazila. Bazil prijal túto ponuku a v roku 364 bol vysvätený za kňaza. V tej dobe nastal v Kapadócií hlad pre neúrodu. Bazil sa rozhodol riešiť núdzu trpiaceho ľudu a prinútil veľkých statkárov, aby otvorili naplnené sýpky, povzbudzoval boháčov k štedrosti a chudobných zas k trpezlivosti. Sám im išiel príkladom - každodenne sýtil mnoho ľudí, a to nielen kresťanov, ale aj židov a pohanov. Úcta ľudu bola k nemu veľká.

pokračování příště

5. Did Pope Paul VI say that Vatican II was ordinary, pastoral, and fallible?

On January 12, 1966, Pope St. Paul VI said in an audience: “Given the Council’s pastoral character, it avoided pronouncing, in an extraordinary manner, dogmas endowed with the note of infallibility.” This quote has often been used to suggest the Council’s teachings and decrees are not binding on Catholics.

However, as Dr. Jeff Mirus has explained, all this is really saying is what is described in the previous three questions: that Vatican II, while largely pastoral in nature, did not in an extraordinary way (i.e., invoking infallibility) define any new dogmas. Pope Paul VI was not saying that Vatican II is merely pastoral, subject to doctrinal error, or not binding.

On the contrary, in the very next sentence he adds, “But it [the Council] has invested its teachings with the authority of the supreme ordinary magisterium, which ordinary magisterium is so obviously authentic that it must be accepted with docility and sincerity by all the faithful, according to the mind of the Council as expressed in the nature and aims of the individual documents.”

6. Are Catholics free to ignore, disparage, or reject Vatican II?

No. In light of questions 1–5, this is not a valid option for Catholics. To ignore, disparage, or reject Vatican II is to call into question the living teaching authority of the Church itself, which was given by Christ (CCC 874) and is accomplished in the Holy Spirit (CCC 78). It is to place oneself in a dangerous spiritual attitude with respect to “the fullness of the

means of salvation” (CCC 824)—the one, holy, Catholic, and apostolic Church—by setting oneself above its Magisterium as judge.

Pope St. Pius X warned against this attitude in 1909:

“Do not allow yourselves to be deceived by the cunning statements of those who persistently claim to wish to be with the Church, to love the Church, to fight so that people do not leave Her . . . but judge them by their works. If they despise the shepherds of the Church and even the Pope, if they attempt all means of evading their authority in order to elude their directives and judgments . . . then about which Church do these men mean to speak? Certainly not about that established on the foundations of the apostles and prophets, with Christ Jesus himself as the cornerstone.”

“The Second Vatican Council was an extraordinary time of reflection, dialogue and prayer which aimed to renew the gaze of the Catholic Church on herself and on the world. [It involved] a reading of the signs of the times in view of an update oriented by a twofold faithfulness: faithfulness to the ecclesial tradition and faithfulness to the history of the men and women of our time.”

— Pope Francis

7. Could parts of Vatican II’s doctrine be removed or reversed in the future?

No. It has been suggested that this could happen to Vatican II in light of two errors in past councils that were later corrected: one attributed to the Council of Constance, and one to the Council of Florence.

But as distinguished historian Cardinal Walter Brandmüller pointed out, neither of these cases is analogous to reversing doctrine from Vatican II. In the case of Constance, the decrees in question were issued earlier by a schismatic assembly that had no authority—only later on did the gathering become a true ecumenical council, so none of its earlier decisions were authoritative or binding. In the case of Florence, the reversal did not have to do with doctrine at all—only a disciplinary matter.

The doctrine articulated by Vatican II is, under the guidance of the Holy Spirit, part of the Catholic Church’s official magisterial teaching. It may be deepened or clarified in the future, but it cannot be removed or reversed.

from www.wordonfire.org - continue in next issue

Blaho slavený Carlo Acutis

Carlo Acutis se narodil roku 1991 italským rodičům v Londýně, babička z otcovy strany byla Polka. Rodina se záhy vrátila do Milána. Odmalička projevoval velkou zbožnost, denně se účastnil mše svaté a od sedmi let každý den přijímal eucharistii, ve které viděl “svou dálnici do nebe”. Soucítit s chudými, za své první úspory například koupil spacák žebrákovi, kterého potkával cestou do kostela. Sám byl mimořádně skromný. Především je ale znám jako počítačový génius, který své nadání dal do služeb evangelia. Už v 11 letech začal vytvářet web www.miracolieucaristici.org věnovaný eucharistickým zázrakům napříč světem a vytvořil několik tematických prezentací, které obletěly svět. S předmluvou vatikánského generálního vikáře, kardinála Angela Comastriho jsou tyto materiály v řadě světových jazyků na webu ke stažení a k dalšímu šíření.

V roce 2006 byla Carlovi diagnostikována agresivní forma leukémie a v řádu hodin poté zemřel na krvácení do mozku. Své trápení obětoval za papeže Benedikta XVI. a za celou církev.

NA INTERNETU PRO JEŽÍŠE

“Carlo si v životě vždy hleděl toho podstatného. Nikdy nikoho nekritizoval, byl velmi hodný, poslušný. Svědčil svým každodenním životem. Nechodil a nevykládal nesmysly, jen jednal. A byl to moc sympatický a vtipný kluk,” zavzpomínala Carlova matka Antonia Salzano v rozhovoru pro polskou agenturu KAI. Prozradila také, že ji samotnou její syn už jako malé dítě přivedl k víře, neboť na rozdíl od manžela pocházela z nepraktikující rodiny. “Ukázalo se, jak zbožné mám dítě: stále

chtěl chodit do kostela a dát Ježíši pusu, v parku trhal květiny, aby je dal Panně Marii. Samozřejmě mi pokládal obtížné otázky. Svěřila jsem se jednomu příteli a ten mi poradil navštívit kapucína otce Ilia. Ten mi řekl, že můj syn má v církvi zvláštní poslání a abych začala studovat teologii. Takto jsem nastoupila svou cestu obrácení,“ ohlédla se Carlova matka.

Podle ní Carlo v první řadě ukázal mladým lidem, jak dobře využívat internet. Už jako dítě uměl natočit a sesříhat video, programovat, vytvářet grafické návrhy. Jeho prezentace o eucharistických zázracích se ve farnostech promítaly už za Carlova života. “Někteří ho označují za ‘Božího influencera’,” připomněla jeho matka. Influencéři se říká populárním lidem na internetu, které druzí rádi napodobují - ať už jde o módu, životní styl, názory a podobně. “Carlo ale říkal: ‘Ne já - ale Bůh.’ Žil Boží přítomností každý den a denní rutinu se mu podařilo proměnit v něco neobyčejného. To ho učinilo výjimečným a přilákalo k němu spoustu lidí, kteří v něm cítili Ježíšovu přítomnost,” dodala Antonia Salzano a připomněla další známá slova svého syna: “Můj životní program je být spojený s Ježíšem.

NEŽÍT JEN JAKO NĚČÍ KOPIE

Carla Acutise dal za vzor mladým lidem papež František v posynodální exhortaci “Kristus žije!” Celou kapitolu předznamenal Carlovým výrokem: “Všichni se rodíme jako originály, ale mnozí umírají jako fotokopie.” Stovky převážně mladých lidí nyní přicházejí k jeho hrobu do Assisi, který je v Sále zřeknutí (na připomínku toho, jak se sv. František zřekl světského šatstva) otevřen od 1. do 17. října. Pro tento účel bylo též upraveno chlapcovo tělo, dosud jen málo poznamenané rozkladem. “Znovu je tak ke spatření jeho pozemská tvář. Ale nezapomínejme, že tato tvář neukazuje k sobě samé, ale k Bohu,” zdůraznil podle agentury CNA biskup assiský Domenico Sorrentino při slavnostní mši k otevření hrobu.

Na sobotní blahorečení 10. října v bazilice sv. Františka, které předsedal papežský legát v Assisi kardinál Agostino Vallini, přišlo několik tisíc poutníků.

Alena Scheinostová

upraveno převzato z KT 41/2020

ZEMŘELI

17. října 2020 zemřel ve věku 86 let pan **Vladimír Janek**. S láskou na něho vzpomínají a o modlitbu za něho prosí jeho bratři, William Janek a Stanislav Janek. Odpočínutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí, ať odpočívá ve svatém pokoji.

29. 9. - křesťanská rozhlasová stanice Rádio Proglas stěhuje svou brněnskou centrálu s Barvičovy do Olomoucké ulice. Tematický program určený věřícím o tom informuje ve svém pravidelném bulletinu. Stane se tak shodou okolností při příležitosti 25 let od zahájení vysílání. Proglas si bylo možné poprvé naladit 8. prosince 1995.

3. 10. - se Petrův nástupce vydal na soukromou návštěvu do Assisi, aby slavil eucharistii a podepsal novou encykliku, nazvanou Fratelli tutti, která vyšla na svátek sv. Františka. Jde celkem o 36. návštěvu papeže v Assisi, který je tak kromě Říma zřejmě nejčastěji papeži navštíveným místem. Jak spočítal na svém blogu bývalý redaktor naší rozhlasové stanice, Luis Badilla, od roku 1228 sem zavítalo celkem devatenáct papežů. Prvním byl Řehoř IX. (1170-1242), který Františka kanonizoval. Z dalších pak Inocenc IV. (1195-1254), který navštívil Assisi čtyřikrát, dále Klement IV. (1190-1268) třikrát a stejně tak Pius II. (1405-1464). Nejvíce návštěv v Assisi vykonal sv. Jan Pavel II., který zde byl šestkrát, Benedikt XVI. dvakrát. František dnes navštívil Assisi počtvrté.

1. 10. - proběhlo ve venkovních prostorách Senátu Parlamentu ČR slavnostní zahájení **Roku svatě Ludmily**. Ten byl vyhlášen na rok 2021, jelikož si budeme připomínat již 1100 let od úmrtí této světice. Slavnostního zahájení se zúčastnil Mons. Zdeněk Wasserbauer, pomocný biskup pražský, místopředseda Senátu Parlamentu ČR Jiří Oberfalzer nebo Ing. Martin Hrdlička, předseda spolku Svatá Ludmila 1100 let a starosta Obce Tetín.

12. 10. - papež František přijal na soukromé audienci kardinála George Pella. Svatý otec mu hned při pozdravu poděkoval za jeho svědectví. 79-letý australský kardinál, emeritní prefekt ekonomického sekretariátu, se před několika dny vrátil do Říma. V červenci 2017 opustil Vatikán, aby čelil obvinění ohledně sexuálního zneužívání nezletilých. Ve vězení strávil 400 dní, až do dubna tohoto roku, kdy byl australským vrchním soudem jednomyslně osvobozen.

20. 10. - "Misionáři přerušují spirálu násilí skrze odpuštění. Také já jsem nabídl odpuštění těm, kdo mne věznili," říká otec Maccalli, misionář unesený v Nigeru v 17. září roku 2018 a před deseti dny propuštěný v Mali na svobodu.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli: rodina Tomečkova, Pat a Ed Babor, Věra Kolasa, Vlasta Krupka.

The statue of St. Frances Cabrini in Battery Park, NY, unveiled on Columbus Day

The statue in Battery Park faces both Ellis Island and the Statue of Liberty, icons sacred to the immigration history of our country. Mother Cabrini, as you can see, is standing in what is a paper boat. In her childhood, she had the habit of making paper boats and floating them on the stream. Her dream, even as a child, was to be a missionary in foreign lands. Unfortunately, one day she tumbled into the water and almost drowned. During the rest of her life, she had the recurring dream of drowning and the image of the paper boat. Although she was afraid of water, she crossed the Atlantic Ocean at least sixty times in the period in which she worked with immigrants, not only in the United States, but also in Central America, Brazil, and Argentina.

Bishop Nicolas DiMarzio

[The Tablet](#)

Volby 2068

Konečně jsem se dočkal. Včerejší debata prezidentských kandidátů na příští volební období začala v obvyklý čas v 9PM. Mám před sebou na stolku brambůrky, pro jistotu dva sáčky, protože debata má trvat celou jednu hodinu.

Hned na úvod mě překvapilo, jak dlouho kandidáti mluvili o přednostech svého protivníka. Ano, je to už dlouho zavedený zvyk (asi od roku 2024), že kandidát nejdříve poukáže na přednosti svého protivníka – čeho si na něm váží, co je jeho nejlepší koncept týkající se jeho politiky. Současný prezident mluvil asi 4 minuty, čímž překročil limit. Jeho protikandidát dokonce 5 minut a musel být napomenut moderátorem.

Jsem konzervativní člověk a také katolík, tudíž jsem se více zajímal o svého kandidáta. Některé programy se ale skoro prolínaly a byly v mnoha věcech velmi podobné, jenom to provedení mělo jinou metodiku. Ve skutečnosti to bude nelehké rozhodování. Zdá se mi, že oba kandidáti jsou velmi vzdělaní a moudří lidé, dobrého charakteru a mravních vlastností.

Ještě bych rád dodal jeden postřeh z letošního volebního klání. Moc se mně líbí nápad, že před každou debatou (už dopoledne) se sejdou představitelé všech náboženství, které zde v USA máme, a modlí se společně za zdárný průběh voleb. Letos se také přidali lidé, kteří v boha sice nevěří, ale chtějí být jaksi spirituálně naladěni a správně se rozhodnout.

CAT

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci listopadu: Greta Bunža 7. listopadu, Marek Polášek 10. listopadu, Mons. **Peter Esterka, biskup 14. listopadu**, Zoe Eva Gulasi 14. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Marcela Škrkoňová 18. listopadu, Josef Gulaši 21. listopadu, Marek Hnizda 27. listopadu, Barbora Valerio 27. listopadu, Jan Bartuněk 27. listopadu, Josef Brettl 27. listopadu, Jackie Broz 29. listopadu, Marcel Wartownik 29. listopadu, Mary Soyka 30. listopadu, Renata Kršková 30. listopadu.

úmysly mší svatých v listopadu 2020

datum	úmysl	dárce
1.11.	Za zosnulých Franka a Máriu Kasarda	Irene Vesely
2.11.	Za duše v očistci	
3.11.	Za živ. a zemř. rod. Tomečkovu a Poláškovu	rodina Tomečková
4.11.	Za + maminku a babičku Růženu Bunžovou	H. Otýpka a celá rodina
5.11.	For Marie a Ed Babor	P a E Babor
6.11.	Za zomrelého Karola Krupku	rodina Krupkova
7.11.	Za duše v očistci	
8.11.	Za zemřelou maminku Růženu Bunžovou	Helena Otýpka
9.11.	Za Josefa Kasarda	Irene Vesely
11.11.	Za trýzněných slovenských biskupov	Irene Vesely
	Pavol Hnilica, Michal Buzalka, Jan Vojtašák	
12.11.	For Anna a Peter Koval	P. a E. Babor
13.11.	Za + Jiřího Smrčku a bratra Josefa	Božena a Peter Smrčka
15.11.	Za zemřelou rodinu Stréčkovou a Kolasovou	George a Vera Kolasa
19.11.	Za Štefana Veselého	Irene Vesely
20.11.	Za Růženu Bunžovou	George a Vera Kolasa
22.11.	Za zemřelého manžela Tondy Kočicu	Helena Kočica
24.11.	Za Máriu Jelínkovou ml. (její kulaté výročí)	manželé Jelínkovi
25.11.	For Janos Family	P. a E. Babor
26.11.	Za + sestru a švagra Miladu a Tibora Havlíkových	rodina Krupkova
29.11.	Za nemocné na Covid 19	Libuše Král
30.11.	Za zomrelého Vladimíra Janka	manželé Jelínkovi

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Josef Šupa se narodil 19. listopadu 1937 v jihomoravských Mutěnicích jako nejstarší ze čtyř sourozenců. Po válce se rodina přestěhovala do Peček, kde měli hospodářství a obchod. Po nástupu komunistů k moci v roce 1948 jejich firmu znárodnili a rodina se vrátila zpět do Mutěnic. V roce 1949 otce zatkli a na čtyři roky ho zavřeli. Pracoval v Jáchymovských dolech. Matka se čtyřmi dětmi zůstala bez prostředků, neměli nárok ani na potravinové lístky, lidé se od nich odvraceli. Po návratu z vězení poslali otce daleko od domova do severních Čech na silniční práce, aby nemohl žít se svou rodinou. Josef Šupa nesměl studovat maturitní obor, ale malým

podvodem se mu podařilo získat doporučení na gymnázium, které nakonec v roce 1956 absolvoval. Dostal se na VUT v Brně, ale na studia nenastoupil. V roce 1956 totiž odmítl volit komunisty a možnost studií si tím zavřel. Pracoval krátce v ostravských dolech, aby si vydělal na převaděče, ze kterého se vyklubal nebezpečný udavač. Narychlo tedy v červnu 1957 utekl s kamarády Petrem Esterkou a Vladimírem Syrovátkou přes hranice na vlastní pěst, když se u Mikulova prostříhali skrz dráty do Rakouska. Dostal se do USA, kde odsloužil základní vojenskou službu u letectva. Poté v Nepomucenu v Římě vystudoval kněžský seminář, stejně jako předtím Petr Esterka. V USA vystudoval teologii. Působil v USA v diecézi, šest let učil na Pontifical College Josephinum ve státě Ohio, poté byl vojenským kaplanem u amerického letectva. V roce 1979 byl při návštěvě ČSSR vypovězen z vlasti. Na sklonku 80. let působil jako vojenský kaplan v Německu. Začátkem 90. let byl po dobu jednoho roku poradcem ministra obrany Antonína Baudyše a založil oddělení humanitární služby v české armádě. Zakládal kaplanskou službu v jedenácti postkomunistických armádách.

Otec biskup Petr Eserka nám jednou vyprávěl jaké to bylo překvapení pro mnohé velitele vojska a také naše vládní představitele, když se Josef Šupa stal poradcem ministra obrany v těch přelomových 90. letech. On totiž ztělesňoval v jedné osobě největší nepřátele bývalého režimu. Byl farářem - emigrantem a k tomu ještě vojákem americké armády.

Letos se Josef Šupa vrátil z Ameriky do vlasti. Svůj neuvěřitelně dobrodružný život chce dožít za česko-slovenskou hranicí blízko své rodiny. Josef Šupa říká: „Zjistil jsem, že kdykoliv jsem si myslel, že prožívám nějaké velké zklamání a podraz, tak to vždy bylo k něčemu, co bylo pro mé dobro. Život člověka spočívá ne v tom, co já dostanu od druhých, ale co těm druhým dám. Protože když začne dávat, tak dostává mnohem víc, než kdy mohl dát.“